

Preek

Prediking n.a.v. : Esther 4: 14a

Als jij nu je mond niet opendoet, nu het moment daar is, komt er van een andere kant wel uitkomst en redding voor de Joden.

Jaren geleden deed Frits Bolkestein (geb.1933) deze uitspraak: 'Joden doen er goed aan te emigreren, want Nederlanders hebben een traditie van weggijken.' Historica Nanda van der Zee (1951-2014), overleden tweede vrouw van professor Smalhout, bevestigt indruk in haar boek: 'Om erger te voorkomen.'

Twee weken nà Jom Hasjoa (Herdenking Holocaust) en één week nà Jom Ha'atsmaoeth (Onafhankelijkheidsdag) is 't goed te beseffen hoe moeilijk 't altijd voor Joden geweest is om thuis te komen. Immers nà het rijk der Assyriërs en Babyloniërs woonden ze in 5e eeuw v. Chr. in 'het derde rijk' der Perzen.

Van huis uit was Ester géén ster. Haar Joodse meisjesnaam Hadassa (=oetmoedige) paste meer bij haar. Haar ouders stierven vroeg. En na missverkiezing leeft ze als first-lady gescheiden van oom Mordechaï. Even onvoorzien als háár bliksemcarrière aan 't hof is die van premier van derde rijk: Haman (grote).

Diens ego is zo groot, dat hij ieder voor zich wil laten buigen als een knipmes. Maar evenals destijds Daniël doet Jood Mordechaï dat enkel en alleen maar voor ónzichtbare God. En juist díe kant aan God heeft volk bepaald bij dit lot (pur): dan word je geháát. En dat geldt vandaag voor elk, die Israëls God aanbidt.

Als je nu je mond niet opendoet, nu het moment daar is. Met dit woord zet Mordechaï druk op zijn nichtje. Zulke woorden blijven haken. Zoudat ook voor ónze tijd gelden? Waar mogelijk straks gróóteste partij nà de Europese verkiezingen op papier pleitbezorger is van Israël, maar samenwerkt met vijanden ervan.

Om nog maar niet te spreken van de huidige toestand in de Oekraïne waar Joden hun leven steeds minder zeker zijn. Als Jezus spreekt over hen die wèl het lichaam kunnen doden maar níet de ziel zegt Hij: 'Wat je in het oor gefluisterd wordt, schreeuw dat van de daken (Mt.10:27b).' Alléén: Wát moet je dan zéggen?

In een wereld waar steeds meer mensen zich weer laten opjuttten in vijandschap tegen volk van God. Mordechaï doet een appel op Ester. Eérs heeft hij haar opgevoed om als 'grijze muis' te leven. En nú zegt hij: 'Denk maar niet, dat je nà het 'Endlösungsdecreet' van de koning als 'haremjodin' ongemoeid blijft!'

En vóóordat ze kan antwoorden, zegt hij er nog bij: *Anders komt er van andere kant wel uitkomst en redding voor de Joden.* Op zo'n moment denk ik bij mezelf: 'Wat bak ik er nu van? Vaak zwijg ik waar ik had moeten spreken en spreek waar ik veel beter mijn mond had kunnen houden. Maar waar gáát 't nu om?'

Niet zozeer om Ester, om u of mij, maar allereerst om de plaats van Gód in ons leven. Petrus (1,4:11a), vroeger vaak óók haantje de voorste met de mond, zegt later: 'Spreekt iemand, laten het woorden zijn als van God.' Maar hoe kóm je eraan? Je bewust zijn: níet ik heb/weet 't want redding komt van de andere kant...



Zondag 11-05-2014 10.00u

eredienst

Voorganger: Ds Laseur (wijkpredikant)

Thema: Het appèl!

Niet door kracht of geweld, maar door de Geest (Za.4:6). Pas als onze wegen dóód gelopen zijn, krijg je oor voor Hem, die fluisterend zegt: 'Ik ben de Weg (Joh.14:6).' Jezus: Vorst van Pasen. En Gods appel op Jood en Griek én jou en mij. Om je te láten redden uit élke vorm van angst om mens te zijn in Gods naam.

Amen.